

5. AN VISHNU (1, 134).

- विंक्षोर्नु कं वीरिंश्चाणि प्र वोचम् । यः पार्थिवानि विममे रंजांसि ।
 यो अस्कभायुत्तरं सधस्थम् । विचक्रमाणस्त्रयधोरुगायः ॥ १ ॥
 प्र तं द्विष्टुः स्तवते वीरिंश्चाणि । मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः ।
 यस्पोरुषु त्रिषु विक्रमणेषु । अधिदित्यति भुवनानि विश्वा ॥ २ ॥
 ३ प्र विंक्षवे प्रषमेतु मन्म । गिरिदित उरुगायय वृक्षे ।
 य इदं दीर्घं प्रयतं सधस्थम् । एको विममे त्रिभिर्दितपदेभिः ॥ ३ ॥
 यस्य त्री पूर्णा मधुना पदानि । अन्तीयमाणा स्वधया मदति ।
 य उ त्रिधातु पृथिवीमुतं द्याम् । एको दाधार भुवनानि विश्वा ॥ ४ ॥
 तदस्य प्रियमभि पाथो अश्याम् । नरो यत्र देवयो मदति ।
 10 उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्थो । विंक्षोः पदे परमे मध उत्सः ॥ ५ ॥
 तां वां वास्तूनि उश्मसि गमध्यै । यत्र गावो भूरिशृङ्गा अयासः ।
 अत्राह तदुरुगायस्य वृक्षः । परमे पदमेव भाति भूरि ॥ ६ ॥

6. AN INDRA (2, 12).

- यो ज्ञात एव प्रथमो मनस्वान् । देवो देवान्क्रतुना पर्यभूषत् ।
 यस्य शुष्माद्रोदसो अभ्यसेताम् । नृणस्य मङ्गा स जनास इन्द्रः ॥ १ ॥
 15 यः पृथिवीं व्यथमानामदं दत् । यः पर्वतान्प्रकुपितां अरम्णात् ।
 यो अतंरितं विममे वरीयः । यो द्यामस्तभात्स जनास इन्द्रः ॥ २ ॥
 यो कृत्वाहिर्मरिणात्सप्त सिन्धून् । यो गो उदाजदपधा वलस्य ।
 यो अश्मनोर्त्तरग्निं जज्ञान । संवृक्समत्सु स जनास इन्द्रः ॥ ३ ॥
 येनेमो विश्वा च्यवना कृतानि । यो दासं वर्णमधरं गुहाकः ।
 20 अघ्नीव यो जिगीवांस्तममादत् । अयः पुष्टानि स जनास इन्द्रः ॥ ४ ॥
 यं स्मा पृच्छति कुह सेति घोरम् । उतमाहुर्न यो अस्ततीति एनम् ।
 सो अयः पुष्टीर्विजेवा मिनाति । अदस्मै धत्त स जनास इन्द्रः ॥ ५ ॥
 यो रघस्य चोदितो यः कृशस्य । यो ब्रह्मणो नाधमानस्य कीरेः ।
 युक्त्यावणो यो अविता सुशिप्रः । सुतसोमस्य स जनास इन्द्रः ॥ ६ ॥
 25 यस्योश्वासः प्रदिशि यस्य गावः । यस्य ग्रामा यस्य विश्वे रथासः ।
 यः सूरिभ्यं य उषसं जज्ञान । यो अयां नेता स जनास इन्द्रः ॥ ७ ॥
 यं क्रन्दसी संपती विह्वयेते । परे अवर उभया अमित्राः ।
 समानं चिद्रथमातस्थिवांसा । नाना ह्वेते स जनास इन्द्रः ॥ ८ ॥
 यस्मान्नते विजयते जनासः । यं पुध्यमाना अवसे ह्वेते ।
 30 यो विश्वस्य प्रतिमानं बभूव । यो अच्युतच्युत्स जनास इन्द्रः ॥ ९ ॥